

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 29 października 2025 r.

Poz. 7491

UCHWAŁA NR 20.1115.2025

KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 22 października 2025 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 7) w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu:

stwierdza nieważność

§ 2 uchwały Nr XIX.106.2025 Rady Miasta i Gminy Miasteczko Krajeńskie z dnia 23 września 2025 r. w sprawie rocznych stawek podatku od nieruchomości, z powodu sprzeczności z przepisami prawa wskazanymi w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

Uzasadnienie

Przedmiotowa uchwała doręczona została tutejszej Izbie w dniu 30 września 2025 r. Rada Miasta i Gminy Miasteczko Krajeńskie powołując się m.in. na art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy o samorządzie gminnym, art. 5 ust. 1 - 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w związku z obwieszczeniem Ministra Finansów w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych na rok 2026, podjęła uchwałę w sprawie rocznych stawek podatku od nieruchomości.

Na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym, Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu zawiadomiła Przedstawicieli Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do badanej uchwały, wyznaczając termin jej rozpatrzenia na dzień 22 października 2025 r.

Rozpatrując sprawę na posiedzeniu w ww. dniu Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

W myśl przepisu art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym, do wyłącznej kompetencji rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Przepisami rangi ustawowej zawierającymi upoważnienie dla rady gminy do uchwalania aktu prawa miejscowego w sprawie podatku od nieruchomości jest art. 5 (w zakresie stawek), art. 6 ust. 12 (w zakresie inkasa) oraz art. 7 ust. 3 (w zakresie zwolnień od podatku) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707).

Wypełniając powyższą delegację ustawową Rada Miasta i Gminy Miasteczko Krajeńskie podjęła uchwałę Nr XIX.106.2025 w sprawie rocznych stawek podatku od nieruchomości.

W § 1 pkt 2 lit. f badanej uchwały Rada określiła wysokość rocznej stawki podatku od nieruchomości od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na całodobowej opiece nad osobami starszymi lub z niepełnosprawnościami ruchowymi w formie prywatnego domu opieki – 15,00 zł od 1m² powierzchni użytkowej. Natomiast w § 2 Rada postanowiła, iż:

„Podmioty prowadzące działalność, o której mowa w § 1 pkt 2 lit. f, są zobowiązane do przedstawienia na żądanie organu podatkowego dokumentów potwierdzających spełnianie warunków prowadzenia działalności w zakresie całodobowej opieki nad osobami starszymi lub niepełnosprawnymi, w tym wpisu do odpowiedniego rejestru.”

W ocenie Kolegium Izby za nieuprawnione, a zatem wykraczające poza dyspozycję art. 5 ust. 1 i ust. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jak również nieznajdujące oparcia w innych przepisach prawa należy uznać wprowadzone w § 2 badanej uchwały uregulowania w odniesieniu do wymogu przedstawienia dokumentów potwierdzających spełnienie warunków zastosowania niższej stawki podatku od nieruchomości od budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Wskazać należy, iż uchwały organów samorządu terytorialnego muszą być podejmowane wyłącznie na podstawie i w granicach prawa. Regulacje nie mogą być swobodnie poddawane wykładni rozszerzającej i celowościowej. Przepisy udzielające kompetencji podlegają wyłącznie wykładni dosłownej.

Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie, ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa jest zakaz domniemania kompetencji. Niedopuszczalne jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzanie kompetencji w drodze analogii. Każda uchwała organu władzy publicznej musi odpowiadać wymogom legalizmu, o czym stanowi art. 7 Konstytucji RP w brzmieniu „organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa”. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych (np. wyrok NSA z 8 maja 2013 r. sygn. akt II GSK 299/12, LEX nr 1328496), „przepis ustawy ustanawiający upoważnienie do wydania aktu prawa miejscowego podlega ścisłej wykładni językowej i nie może prowadzić do objęcia zakresem upoważnienia materii w nim niewymienionych w drodze wykładni celowościowej. Organ samorządu terytorialnego wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Nie jest upoważniony ani do regulowania tego, co zostało już ustawowo uregulowane, ani też do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego”.

Zgodnie z zasadą legalizmu, wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, w myśl której organy administracji publicznej są zobowiązane działać na podstawie i w granicach prawa, należało uznać, iż wskazane i zakwestionowane wyżej przez Kolegium Izby regulacje § 2 przedmiotowego aktu prawa miejscowego naruszają obowiązujący porządek prawny.

Mając powyższe na uwadze Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Poznaniu
/-/ Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.